

نوع عملکرد و صفات مورفولوژیکی در بوخی جمعیت‌های ایرانی گونه *Agropyron pectiniforme*

علی اشرف جعفری^{۱*}، میثم فرجی^۲، شهرام نخجوان^۳ و سهیلا افکار^۴

^۱- نویسنده مسئول مکاتبات، استاد پژوهش، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران

پست الکترونیک: aajafari@rifr-ac.ir

۲- دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته اصلاح نباتات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

۳- استادیار، گروه اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

۴- استادیار، گروه اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۰/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۱/۲۶

چکیده

با توجه به بالا بودن عملکرد و کیفیت علوفه در گونه *Agropyron pectiniforme* از این گونه برای احیاء مراتع و تولید علوفه استفاده می‌شود. به منظور بررسی تنوع زنگلی جمعیت‌های این گونه، بذر ۱۶ جمعیت از مناطق مختلف کشور جمع آوری شد و در ایستگاه تحقیقاتی البرز کرج در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی در سه تکرار در سال‌های ۱۳۸۳-۸۴ مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تفاوت بین جمعیت‌ها برای کلیه صفات در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود. جمعیت‌های زنجان ۴۸۷، تبریز ۷۰۷ و گرگان ۷۵۶۵ با عملکرد علوفه ۹۶ لغایت ۱۱۹ گرم در بوته و عملکرد دانه ۲۵ تا ۳۳ گرم در بوته از لحاظ هر دو صفت پرمحصول بودند که در بین آنها جمعیت‌های زنجان و گرگان زودرس بودند و جمعیت تبریز وزن هزار دانه بیشتری داشت. همبستگی بین عملکرد علوفه و بذر مثبت و معنی دار بود و هر دو صفت با ارتفاع بوته، تعداد ساقه و طول سنبله همبستگی مثبت و معنی‌دار داشتند. با استفاده از تجزیه خوش‌های بهروش Ward جمعیت‌ها به سه گروه تقسیم شدند که جمعیت‌های خوش ۱ دیررس با عملکرد متوسط، جمعیت‌های خوش ۲ پرمحصول، متوازن و جمعیت‌های خوش ۳ کم محصول و زودرس بودند. صحبت گروه‌بندی جمعیت‌ها با استفاده پراکنش جمعیت‌ها بر اساس دو مؤلفه اصلی اول و دوم در تجزیه به مؤلفه‌های اصلی و همچنین فاصله ماهالانوبیس بین خوش‌های تأیید شد. نتایج نشان داد که بیشترین فاصله زنگلی بین خوش‌های ۲ و ۳ به دست آمد و بهمین دلیل جمعیت‌های این دو خوش‌های تأیید شد. نتایج نشان داد که ترکیبی پیشنهاد شدند. جمعیت زنجان ۴۸۷ با داشتن عملکرد بذر و علوفه بیشتر به عنوان جمعیت مطلوب معرفی شد. ضریب همبستگی متناسب بین ماتریس فاصله‌های زنگلی جمعیت‌ها با فاصله جغرافیایی محل جمع آوری آنها معنی دار نبود. به طور کلی نتیجه گیری شد که صفات مورفولوژیکی حاوی اطلاعات مهمی برای حفاظت و بهره برداری از ذخایر زنگلی می‌باشند و می‌توان از آنها در برنامه‌های به نزدیکی گیاهی گونه *A. pectiniforme* در آینده استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: *Agropyron pectiniforme*، تنوع زنگلی، تجزیه خوش‌های، صفات مورفولوژیکی

ژنتیکی در گیاهان برای تولید ارقام جدید و سازگاری در برابر تغییرات محیطی کاربرد دارد. شناخت تنوع ژنتیکی گیاهان Salehi مهمترین شرط کاربرد و اصلاح ذخائر گیاهی می‌باشد (Shanjani *et al.*, 2014). یکی از شاخص‌های مهم برای انتخاب والدین در برنامه‌های بهترادی گیاهی میزان تنوع ژنتیکی است. فاصله ژنتیکی بر اساس ترکیب ژنتیکی جمعیت‌های بیولوژیکی می‌تواند به وسیله فراوانی ژنتوتیپ‌های مختلف و یا فراوانی آلل‌های مختلف در مکان ژنی مورد نظر ارائه شود (Farshadfar & Farshadfar, 2004). نتایج مطالعات انجام شده در دو گونه *B.persicus* و *B.tomentellus* نشان داد که ضریب همبستگی بین عملکرد علوفه و بذر مثبت، معنی‌دار و رابطه این دو صفت با صفات تاریخ ظهور خوش، ارتفاع بوته، تعداد ساقه و تعداد دانه در خوش‌مثبت و با وزن هزار دانه منفی و معنی‌دار بود. از سوی دیگر جمعیت‌های دو گونه با تجزیه خوش‌بندی بهروش Ward به‌طور کامل از یکدیگر متمایز شدند و نتایج حاصل از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی نیز گروه‌بندی بهروش خوش‌بندی را تأیید کرد (Biranvand *et al.*, 2011). همبستگی مثبت و معنی‌داری بین ارتفاع بوته و تعداد ساقه در چچم چرساله *Lolium perenne* گزارش گردید و مشخص شد که این دو صفت در بیشتر موارد با عملکرد بوته نیز همبستگی مثبت و معنی‌دار داشتند (Jafari *et al.*, 2003). در بررسی تنوع ژنتیکی و آنالیز کاریوتیپی برخی گونه‌های آگروپیرون سطوح پلوئیدی دیپلوئید، تترابلوئید، هگزاپلوئید و اکتاپلوئید مشاهده شد (Farshadfar, 2012; Javadi and Hesamzaeh-Hejazi, 2014). همچنین بر اساس تجزیه به مؤلفه‌های اصلی، صفات طول برگ پرچمی، طول سنبله و ارتفاع گیاه و از صفات شیمیایی درصد خاکستر، مواد آلی و درصد پروتئین خام بیشترین تغییرات را توجیه کردند (Farshadfar, 2012). در بررسی کاریوتیپی ۱۶ جمعیت آگروپیرون متعلق به ۵ گونه مشخص شد که گونه *A.pectiniforme* با ۲۸ کروموزوم تترابلوئید است (Javadi and Hesamzaeh-Hejazi, 2014)؛ تنوع ژنتیکی درون گونه-ای *A.cristatum* و دو واریته از *Agropyron desertorum* و *A.cristatum* var. *Pectinatum* و *subsp. Imbericatum*

مقدمه

با توجه به مناسب بودن عملکرد و کیفیت علوفه گیاه آگروپیرون (*Agropyron*), گزینه مطلوبی برای احیاء مراتع و تولید علوفه است. با توجه به مقاوم بودن این گونه به خشکی، سرما و م تحمل بودن نسبت به شوری و قربت بالای آن با غلاتی مانند گندم، جو و چاودار از این گیاه می‌توان علاوه بر بهره برداری مستقیم به عنوان مخزن ژنی برای انتقال ژن‌های مقاومت به تنفس‌های زیستی و غیر-زیستی استفاده کرد (Asghari *et al.*, 2011). سازگاری این گیاه بسیار بالا بوده و قادر به رشد در آب و هوای مختلف می‌باشد. برای احیاء مراتع و افزایش تولید علوفه کشور با استفاده از این گیاه نیاز به حفظ ذخایر ژنتیکی آن و به کلو بردن صحیح این منبع ژنتیکی است. وجود تنوع زیاد درون و بین‌گونه‌ای در این گیاه، قدرت انتخاب برای بهبود صفات مورد نظر را بالا بینده و اصلاح‌گران می‌توانند بهبود و اصلاح این گیاه را با موفقیت بیشتری پیش ببرند (Rafezi *et al.*, 2010; Arghavani *et al.*, 2010). جنس آگروپیرون جزء مهمترین گندمیان مرتضی می‌باشد، گندمیان در نواحی خشک و سواحل شنی و ماسه‌ای از لحاظ ظهیر علوفه حفاظت و کنترل فرسایش خاک نیز دارای اهمیت هستند. این گیاهان با داشتن سیستم ریشه‌ای افشاران و انبوه باعث بهبود ساختمان خاک می‌شوند (Karimzadeh *et al.*, 2012).

درک تنوع ژنتیکی برخی گونه‌ها، نه تنها در یافتن پاسخ صحیح به پرسش‌ها در مورد فرایندهای تکامل و بهبود راهبرهای حفاظت منابع طبیعی مفید است بلکه پیش‌نیازی بر استفاده از منابع ژنتیکی در برنامه‌های اصلاح نباتات می‌باشد (Che & Li., 2007). ارزیابی الگوهای تنوع ژنتیکی در جمعیت‌های گیاهی کمک مهمی به بسیاری از مطالعات زیست‌شناسی تکاملی، حفاظت ژنتیکی، اصلاح نباتات و اکولوژی کرده است. طبررسی تنوع ژنتیکی جنس آگروپیرون می‌توان از آن در برنامه‌های بهترادی گیاهی و تلاقی برای تولید بذر واریته‌های هیبرید و ترکیبی استفاده کرد (Asghari *et al.*, 2011). به‌طوری‌که زیربنای هر برنامه بهترادی گیاهی توسط بررسی پارامترهای ژنتیکی پی‌ریزی می‌شود. وجود تنوع

دیسک زنی انجام گردید و کرت های آزمایشی احداث شدند. آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه نکوار در این ایستگاه انجام شد. هر واحد آزمایشی شامل ۴ خط ۲ متری به فواصل ۲۵ سانتی متر از یکدیگر بود. فاصله بین کرت ها ۵۰ سانتی متر و فاصله بین بلوک ها یک متر بود. علف های هرز در مرحله ۲ تا ۳ برگی به طور دستی و چین شده و عمل چین کردن حدود ۳ تا ۴ بار انجام شد. در مرحله عملیات داشت به طور مرتب عملیات آبیاری انجام شد. زمانی که جمعیت ها به مرحله برداشت رسیدند، با در نظر گرفتن دو خط از طرفین و ۲۰ سانتی متر از ابتدا و انتهای به عنوان حاشیه دو خط میانی به منظور محاسبه عملکرد برداشت شد. در این پژوهش در سال اول (سال استقرار) به علت نایکنواختی بوته ها یادداشت برداری به عمل نیامد. در سال دوم صفات مختلف شامل تاریخ ظهر و سنبله، ارتفاع بوته (cm)، تعداد ساقه در بوته، طول سنبله (cm)، عملکرد علوفه خشک (g)، عملکرد بذر (g) و وزن هزاردانه (g) با استفاده از انتخاب ۵ بوته تصادفی از هر کرت یادداشت - برداری شد. داده های مربوط به هر یک از صفات تجزیه واریانس شد. دسته بندی میانگین ها به روش دانکن انجام شد و ضرایب همبستگی فتوتیپی بین صفات محاسبه شد. به منظور تعیین سهم هر صفت در تنوع کل، کاهش حجم داده ها و تفسیر بهتر روابط از تجزیه به مؤلفه های اصلی (PCA) استفاده شد و دیاگرام پراکنش ژنتیک ها بر روی دو مؤلفه اصلی رسم شد. به منظور گروه بندی جمعیت های مورد بررسی، تجزیه خوش ای به روش Ward و مقیاس فاصله اقلیدسی با استفاده از متغیر های استاندارد شده انجام شد. پس از برش دندرو گرام صحت گروه بندی به دست آمده از تجزیه خوش ای از طریق فاصله مaha lanobis¹ مورد ارزیابی قرار گرفت. برای بررسی همبستگی فاصله های جغرافیایی با صفات از ضریب همبستگی Mantel (1967) استفاده شد. برای محاسبات آماری از نرم افزار های Excel, Minitab16 و SAS9.1 استفاده شد.

1 Mahalanobis Distance

pectinatum sub sp. pectinatum var. pectinatum با استفاده از صفات مورفولوژیکی و الگوی پروتئین بذر مطالعه شدنتایج با استفاده از هر دو نشانگر نشان داد که تنوع ژنتیکی واریته var. imbricatum نسبت به واریته A. var. desertorum نزدیکتر بوده که این نتایج نشان می دهد که بررسی تنوع ژنتیکی و روابط بین گونه های آگر و پیرون با استفاده از صفات زراعی و الگوی پروتئین کل اطلاعات مهمی برای جمع آوری، محافظت و طرح ریزی برای برنامه های به نظر ایده ای آینده فراهم می کند (Salehi Shanjani et al., 2015). با توجه به اهمیت گونه A. pectiniforme در ترکیب گونه های مرجعی و تولید علوفه و حفاظت از فرسایش خاک تاکنون ارزیابی تولید علوفه در این گونه در ایران گزارش نشده است. هدف از این مطالعه بررسی تنوع ژنتیکی ۱۶ جمعیت مختلف گیاه A. pectiniforme با استفاده از عملکرد و صفات مورفولوژیکی بوده که می توان از نتایج به دست آمده در ثبت مشخصات ذخایر ژنتیکی و بهره ورداری از آن در برنامه های به نژادی گیاهی بهره مند شد

مواد و روش ها

آزمایش مزرعه ای در مجتمع تحقیقاتی منطقه البرز (مؤسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور) واقع در کرج دارای طول جغرافیایی ۵۱/۳۱ درجه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۵/۴۲ درجه شمالی با ارتفاع ۱۲۹۱ متر از سطح دریا در سال ۱۳۸۴ انجام شد. میانگین بارندگی سالیانه بلندمدت ایستگاه ۲۴۸ میلی متر و متوسط دما ۱۶/۲ درجه سانتی گراد با حداقل مطلق ۴۴ و حداقل مطلق -۸ درجه سانتی گراد می باشد. خاک ایستگاه دارای بافت لومی یا اسیدیته ۵/۷-۵/۸ است. پرباران ترین ماه اسفند و متوسط رطوبت نسبی سالیانه ۴۰-۵۰ درصد که اقلیم ایستگاه تحقیقاتی نیمه خشک می باشد. در این تحقیق ۱۶ جمعیت از گونه A. pectiniforme موجود در ژرم پلاسم بانک ژن منابع طبیعی انتخاب و مورد بررسی قرار گرفته. کد بانک ژن و منشأ جمعیت ها در جدول ۱ ارائه شده است. در پاییز سال ۱۳۸۳ عملیات آماده سازی و در فروردین ماه سال ۱۳۸۴ با

نتایج

بوته، ارتفاع بوته، عملکرد علوفه، عملکرد دانه در بوته با ضرایب مثبت دارای بیشترین ضرایب بردارهای ویژه بودند و بالاترین ضرایب بردارهای ویژه مؤلف دوم مربوط به صفات طول سنبله و تاریخ ظهور سنبله با ضریب منفی و وزن هزار دانه با ضریب مثبت بود. بنابراین طبق نتایج فوق مؤلف اول بهنام مؤلف عملکرد و مؤلف دوم مؤلف وزن هزار دانه نامگذاری شد. نمودار پراکندگی حاصل از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی بر اساس دو مؤلفاً اصلی اول، گروه‌بندی حاصل از تجزیه خوش ای را تأیید کرد و توانست جمعیت‌های داخل هر گونه را مانند تجزیه خوش ای از هم تشکیک نماید. ترسیم چنین شکلی بر روی محور مختصات در گروه بندی جمعیت‌ها کمک خواهد کرد (شکل ۲). گروه‌بندی ژنتوتیپ‌ها بر اساس فاصله ژنتیکی، وقتی در یک برنامه اصلاحی مؤثر است که به طور همزمان چندین صفت مورد بررسی قرار گیرند. به همین دلیل به منظور تعیین الگوی تنوع ژنتیکی، گروه‌بندی جمعیت‌ها و تعیین فاصله ژنتیکی بین آنها تجزیه خوش‌های به روش Ward انجام شد. در تجزیه خوش ای از هر ۷ صفت بر روی ۱۶ جمعیت استفاده شد. در جدول ۴ تعداد خوش‌های جمعیت‌های متعلق به آنها درج شده است. با برش دند روگرام جمعیت‌ها در سه گروه قرار گرفتند (شکل ۱). پس از برش دند روگرام صحت گروه‌بندی به دست آمده از تجزیه خوش‌های از طریق فاصله ماهالانوبیس (تجزیه تابع تشخیص) مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که بیشترین فاصله ماهالانوبیس با ۷۶/۵ بین خوش‌های ۲ و ۳ به دست آمد که در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود. با توجه به اینکه این خوش‌های در منتهی‌الیه سمت راست و چپ نمودار پراکنش جمعیت‌ها (براساس تجزیه به مؤلفه‌ها) قرار دارند این نتیجه مورد انتظار است (جدول ۵ و شکل ۲). برای بررسی همبستگی فاصله‌های جغرافیایی با صفات از ضریب همبستگی مانتل (Mantel, 1967) استفاده شد (شکل ۳). مقدار ضریب همبستگی مانتل کم و ناچیز بود که نشان‌دهنده عدم وجود ارتباط بین تنوع ژنتیکی جمعیت‌ها با توزیع جغرافیایی آنهاست.

نتایج تجزیه واریانس صفات نشان داد که بین جمعیت‌ها از نظر تمام صفات اندازه گیری شده در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف معنی داری وجود داشت که نشان‌دهنده تنوع ژنتیکی بسیار بالا در بین جمعیت‌های مورد مطالعه و ناشی از ماهیت دگرگشتنی این گیاه می‌باشد. با مقایسه میانگین جمعیت‌ها به روش آزمون دانکن نتایج مشخص کرد که دیررس‌ترین و زودرس‌ترین جمعیت‌ها به ترتیب پلور ۵۵۰ و مشکین شهر ۱۲۵۱ با متوسط ۴۵ و ۲۴ روز تا ظهور سنبله بودند (جدول ۱). از نظر تعداد ساقه، جمعیت زنجان ۴۸۷ و علمده ۴۰۴۱ به ترتیب بیشترین و کمترین تعداد ساقه را در بوته داشتند (جدول ۱). جمعیت زنجان ۴۸۷ از نظر ارتفاع بوته، عملکرد علوفه و عملکرد بذر دارای بیشترین میانگین و جمعیت شهمیرزاد ۴۰۵۲ دارای کمترین میانگین برای صفات عملکرد علوفه، ارتفاع بوته و میزان طول سنبله بود. جمعیت‌های بانک ژن ۱۵۶۹ دارای کمترین عملکرد بذر و جمعیت مشکین شهر ۱۲۵۱ و پلور ۵۳۶ با میانگین ۳/۲۳ و ۲/۴۵ گرم به ترتیب بیشترین و کمترین میزان وزن هزار دانه را داشتند (جدول ۱).

ضرایب همبستگی بین عملکرد علوفه با صفات ارتفاع بوته و طول سنبله مثبت و معنی دار بود. صفت عملکرد علوفه و دانه با ارتفاع بوته همبستگی مثبت و معنی داری داشتند. ضرایب همبستگی بین ارتفاع بوته، تعداد ساقه و طول سنبله و ضرایب همبستگی بین عملکرد دانه با صفات تعداد ساقه در بوته و ارتفاع بوته مثبت و معنی دار بود (جدول ۲).

نتایج حاصل از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی شامل مقادیر بردارهای ویژه، درصد واریانس توجیه شده و ضرایب بردارهای ویژه برای مؤلفه‌های اول و دوم در جدول ۳ ارائه شده است. مجموع مقادیر ویژه مؤلفه‌های اصلی اول و دوم به ترتیب ۴۵ و ۲۱ درصد، در مجموع ۶۶ درصد از کل واریانس را توجیه کردند. مقادیر نسبی ضرایب برادرهای ویژه در مؤلفه‌های اول نشان داد که صفات تعداد ساقه در

جدول ۱- مقایسه میانگین صفات مورد مطالعه در ۱۶ ژنوتیپ *A.pectineiforme*

منشأ و کد جمیعت	وزن هزار دانه	طول سنبله دانه	عملکرد دانه در بوته	ارتفاع بوته در بوته	تعداد ساقه در بوته	تاریخ ظهور سنبله
بانک زن 62	۲/۵۴ ^{ef}	۴/۹۰ ^d	۲۵/۸۱ ^{bcd}	۷۵/۶۷ ^e	۶۳/۰۷ ^{cd}	۳۴/۶۶ ^{def}
زنگجان 487	۲/۷۷ ^{cde}	۵/۰۶ ^{cd}	۳۳/۵۰ ^a	۱۱۹/۷۶ ^a	۸۱/۹ ^a	۳۲/۰۵ ^f
بلور ۱ ۵۳۶	۲/۴۵ ^f	۲/۲۲ ^{fg}	۲۰/۶۱ ^{de}	۷۸/۰۹ ^{de}	۶۴/۱۳ ^{cd}	۴۰/۹۳ ^b
بلور ۲ ۵۵۰	۲/۵۹ ^{def}	۶/۷۴ ^a	۱۵/۲۲ ^{ef}	۸۳/۹ ^{cd}	۷۵/۱۶ ^{ab}	۴۵/۶۳ ^a
تبریز 707	۳/۱۶ ^{ab}	۳/۵۹ ^{ef}	۳۱/۶۳ ^{ab}	۹۹/۲۶ ^b	۸۱/۱۱ ^a	۴۰/۰۰ ^b
مشکین شهر 1251	۳/۲۳ ^a	۳/۱۳ ^{gh}	۶/۳۳ ^{gh}	۷۳/۵۴ ^e	۵۴/۸۸ ^{def}	۲۴/۲۰ ^g
ارومیه 1356	۲/۵۸ ^{def}	۳/۹۵ ^e	۹/۹۱ ^{fgh}	۱۰۱/۰۳ ^b	۴۷/۶۹ ^{ef}	۳۲/۰۵ ^f
بانک زن ۱ ۱۵۶۹	۲/۵۸ ^{def}	۴/۰۷ ^e	۴/۰۰ ^h	۷۱/۸۷ ^e	۴۹/۵ ^{ef}	۳۷/۰۳ ^{ed}
گرگان 1712	۲/۹۵ ^{bc}	۴/۷۶ ^d	۱۲/۳۱ ^{fg}	۶۸/۰۵ ^{ef}	۳۴/۲۷ ^{def}	۳۸/۶۷ ^{cd}
علمده 4041	۲/۶۲ ^{def}	۲/۷۷ ^h	۴/۳۶ ^h	۵۴/۴۲ ^{fg}	۵۶/۹۶ ^{ede}	۳۷/۶۹ ^{ed}
شهمیرزاد 4052	۲/۹۷ ^{bc}	۲/۷۲ ^h	۲/۷۲ ^h	۲۸/۹۶ ^{ab}	۴۵/۶۱ ^f	۳۸/۹۴ ^{bed}
گرگان 7565	۲/۷۵ ^{cde}	۵/۳۹ ^{bc}	۲۶/۹۷ ^{bc}	۹۶/۹ ^{bc}	۷۵/۶۷ ^{ab}	۳۲/۰۵ ^f
جیرفت 7769	۲/۱۰ ^{ab}	۴/۷۸ ^d	۲۰/۷۵ ^{cde}	۷۴/۰۳ ^e	۶۷/۳۰ ^{bc}	۳۴/۸۷ ^{cdef}
بافت 7794	۲/۵۸ ^{def}	۴/۹۲ ^d	۲۱/۲۹ ^{cde}	۹۵/۰۲ ^{bed}	۶۴/۵۶ ^{cd}	۳۷/۶۸ ^{cdef}
بروجرد 8683	۲/۸۴ ^{cd}	۵/۷۳ ^b	۱۰/۶۶ ^{fg}	۸۰/۶۴ ^{cde}	۵۴/۰۷ ^{def}	۳۹/۰۵ ^b
لدگان 8754	۲/۶۱ ^{def}	۵/۶۴ ^b	۲۰/۸۵ ^{cde}	۸۰/۱۶ ^{cde}	۶۲/۴۵ ^{cd}	۳۴/۳۸ ^{ef}

میانگین ژنوتیپ‌ها با حروف مشابه تفاوتی بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن باهم ندارند.

جدول ۲- ضرایب همبستگی بین صفات مورد مطالعه در ۱۶ جمیعت *A.pectineiforme*

نام صفات	تعداد ساقه در بوته	ارتفاع بوته	عملکرد علوفه	ارتفاع بوته	تعداد ساقه	تاریخ ظهور سنبله	طول سنبله	عملکرد دانه در بوته
۰/۲ ^{ns}	۰/۷۷ ^{**}	۰/۱۳ ^{ns}	۰/۵۶ [*]	۰/۶۵ ^{**}	۰/۴	۰/۶۳ ^{**}	۰/۱۵ ^{ns}	۰/۶۵ ^{**}
۰/۱۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۵ [*]	-۰/۰۴ ^{ns}	-۰/۰۹ ^{**}	-۰/۰۹ ^{**}	-۰/۰۹ ^{ns}	-۰/۰۴ [*]
-۰/۲۲ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۵ [*]	-۰/۰۴ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۴ [*]
-۰/۳۳ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۵ [*]	-۰/۰۴ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۸ ^{ns}	-۰/۰۴ [*]

*، **: به ترتیب غیر معنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ ns:ns

جدول ۳- مقادیر ویژه درصد واریانس و ضرایب بردارهای ویژه در تجزیه به مؤلفه‌های اصلی در ۱۶ جمعیت *A.pectiniforme*

نام صفات	مؤلفت ۱	مؤلفت ۲	مؤلفت
تعداد ساقه در بوته	۰/۵۲	۰/۰۲	
ارتفاع بوته	۰/۵	۰/۰۸	
عملکرد علوفه	۰/۴۲	۰/۰۹	
عملکرد دانه در بوته	۰/۴۱	۰/۲۲	
تاریخ ظهور سنبله	۰/۰۹	-۰/۶۱	
طول سنبله	۰/۳۳	-۰/۳۹	
وزن هزار دانه	.	۰/۶۷	
مقدار ویژه	۳/۱۸	۱/۴۷	
درصد واریانس نسبی	۰/۴۵	۰/۲۱	
درصد واریانس تجمعی	۰/۴۵	۰/۶۶	

اعدادی که زیر آنها خط کشیده شده است دارای ارزش بیشتری در مؤلفه‌های اصلی هستند.

جدول ۴- تعداد جمعیت در خوشه و مقایسه میانگین صفات مورد مطالعه در ۳ خوشه

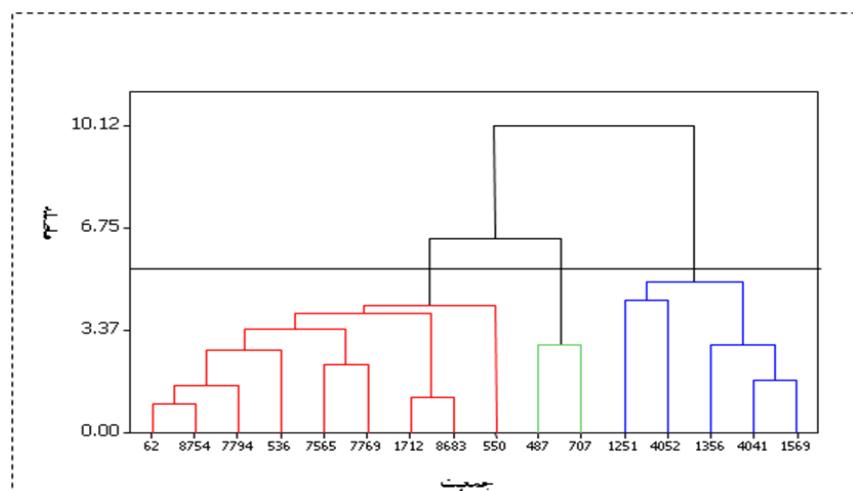
شماره خوشه	تعداد جمعیت در خوشه	وزن هزار دانه در خوشه	طول سنبله دانه	عملکرد دانه در بوته	ارتفاع بوته علوفه	تعداد ساقه در بوته	تاریخ ظهور سنبله
خوشه ۱	۹	۲/۷ ^a	۵/۱ ^a	۱۹/۴ ^{ab}	۸۱/۵ ^{ab}	۶۴/۶ ^b	۳۷/۶ ^a
خوشه ۲	۲	۳/۰ ^a	۴/۳ ^{ab}	۳۲/۶ ^a	۱۰۹/۵ ^a	۸۱/۵ ^a	۴۹/۷ ^a
خوشه ۳	۵	۲/۸ ^a	۳/۳ ^b	۱۰/۷ ^b	۶۹/۳ ^b	۵۰/۹ ^c	۲۴/۷ ^c

میانگین خوشه‌ها با حروف مشابه تفاوتی بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن باهم ندارند.

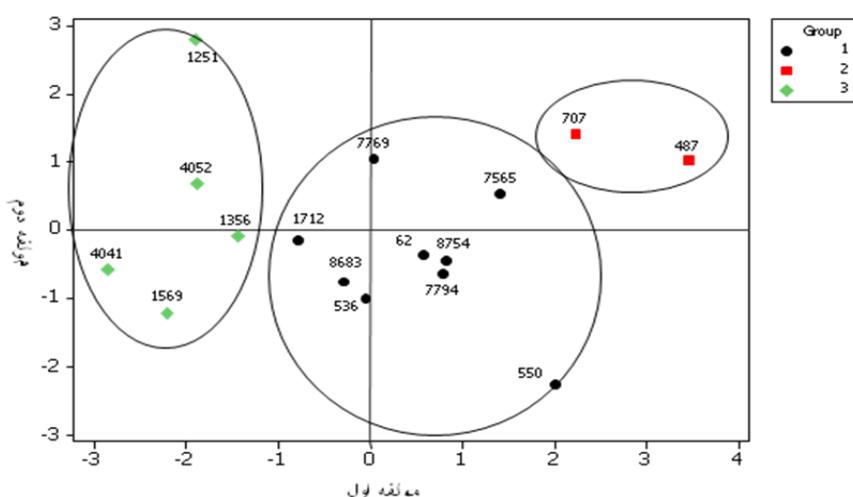
جدول ۵- فاصله ماهالانویسین بین گروه‌ها

شماره خوشه	خوشه ۱	خوشه ۲	خوشه ۳
خوشه ۱	.	۳۷/۰۴*	
خوشه ۲	۳۷/۰۴*	.	
خوشه ۳	۱۳/۹۸*	۷۶/۵۱**	.

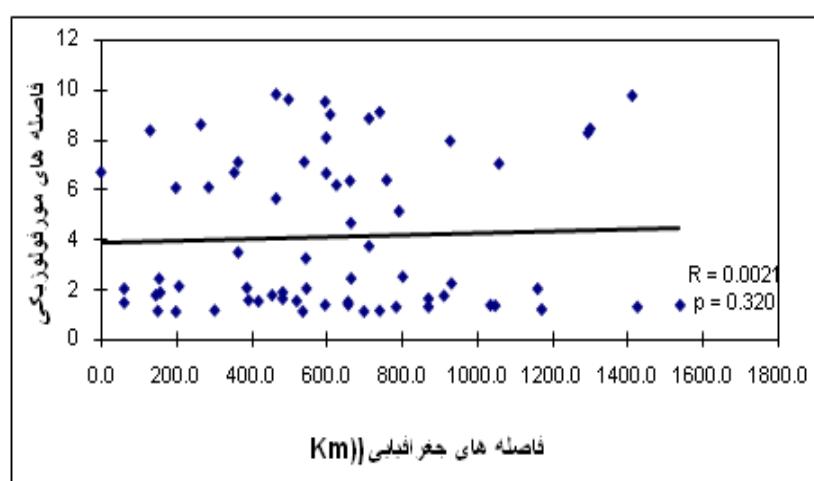
* و **: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪

شکل ۱- دندروگرام حاصل از تجزیه خوشای به روش وارد بر روی ۱۶ جمعیت *A. pectiniforme* برای کلیه صفات مورد مطالعه

شکل ۲- دیاگرام پراکنش ۱۶ جمعیت *A. pectiniforme* بر اساس تجزیه به مؤلفه‌های اصلی و تجزیه خوشای

شکل ۳- ضریب همبستگی منتظر مابین ماتریس‌های فاصله ژنتیکی صفات مورفولوژیکی و فاصله جغرافیایی

مثبت و معنی دار بودن همبستگی بین عملکرد علوفه با صفات ارتفاع بوته و طول سنبله، با گزینش بوته های دارای ارتفاع بیشتر با سنبله طویل تر می توان به ارقام پرمحلول دست یافت. این نتایج توسط Mohammadi و همکاران (2007) در گونه *A.elongatum* Jafari و همکاران (2006) در گیاه *A.desertorum* Asghari و همکاران (2011) در گونه *A.trichophorum* Setavarz (2005) در گونه *A.intermedium* Rahmani و همکاران (2007) در چاودار فستوکای بلند و *Vogel* و همکاران (2007) در چاودار کوهی تأثیر داشتند. غیرمعنی دار بودن همبستگی صفت عملکرد علوفه با صفاتی مانند عملکرد دانه در بوته، وزن هزار دانه و تاریخ ظهر سنبله نشان دهنده این است که درشتی یا ریزی بذرها و دیررسی یا زودرسی تأثیری بر افزایش عملکرد علوفه نخواهد داشت. این نتایج توسط Lamb و همکاران (1984) در مطالعه *A.desertorum* تأثیر داشتند اما توسط Wikins (1985) و Jafari و همکاران (2001) در گیاه چچم دائمی، *Vogel* و همکاران (1986) در *A.intermedium* رد شده است. ارتفاع در گیاهان مرتتعی با توجه به رقابت آنها در یک جامعه گیاهی یک مزیت مهم محسوب می شود. مطالعات Jafari و همکاران (2007) روی گونه *A.desertorum* Griffiths و همکاران (1980) در گیاه *Setaria sphacelata* فستوکای پابلند، Hacker و County (1997) در علف باغ تیغه معنی داری از لحاظ ارتفاع بوته گزارش کردند و نتیجه گرفتند که گزینش ارقام پابلند موجب افزایش عملکرد بذر خواهد شد. با وجود این بین عملکرد دانه و صفات طول سنبله و وزن هزار دانه رابطه معنی داری مشاهده نشد. با توجه به تیپ وحشی گونه *Agropyron pectiniforme* دلیل عدم رابطه بین عملکرد دانه و صفات طول سنبله ممکن است تفاوت در ریزش و یا عدم ریزش بذر در جمعیت ها باشد که باعث خطای اندازه گیری می شود. مشابه این تحقیق همبستگی ضعیفی بین عملکرد بذر و طول خوش تیغه *Setaria sphacelata* Hacker و County (1997) در گونه *Griffiths* و همکاران (1980) در فستوکای پابلند عدم وجود رابطه را

بحث

اختلاف معنی داری بین صفات اندازه گیری شده نشان - دهنده تنوع ژنتیکی بسیار بالا در بین جمعیت های مورد مطالعه و ناشی از ماهیت دگرگشتنی این گیاه می باشد. این تنوع بالا برای گزینش از لحاظ صفات مورد مطالعه می تواند مفید باشد. باید یادآور شد که در اصلاح علوفه های مرتتعی تولید ارقام زودرس برای چرای بهاره و ارقام دیر رس برای مناطقی که بارندگی تابستانه دارند از اهمیت زیادی برخوردار است (Jafari, 2001). جمعیت زنجان ۴۸۷ و جمعیت علمده ۴۰۴۱ به ترتیب بیشترین و کمترین تعداد ساقه در بوته را داشتند که نشان دهنده تنوع زیادی میان جمعیت های مورد مطالعه برای این صفت می باشد. نتایج مشابه توسط Mohammadi و همکاران (2006) در گونه *A.elongatum* گزارش شد که با نتایج این تحقیق همخوانی دارد. با توجه به همبستگی مثبت میان تعداد ساقه و عملکرد علوفه، اگر هدف اصلاح گر فقط افزایش عملکرد علوفه باشد می توان از ژنتیکی های پرساقه استفاده کرد. همچنین Jafari و همکاران (2007) برای تنوع عملکرد علوفه در جمعیت های مختلف گونه *A.desertorum* اختلاف معنی داری گزارش کردند ($P<0.01$). آنان نتیجه گرفتند جمعیت هایی که دارای عملکرد بذر بالایی بودند از لحاظ عملکرد علوفه نیز دارای تولید مطلوبی بودند، بنابر این انتخاب این جمعیت ها بسیار مطلوب و از لحاظ دو صفت نیز قابل توصیه خواهد بود. در تحقیقات انجام شده توسط Seyed Mohammadi و همکاران (2011) و Taghizade و همکاران (2011) اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد برای وزن هزار دانه در گونه *A.desertorum* گزارش کردند که تأثیرگذار نتایج این تحقیق می باشد. با توجه به میزان و نوع همبستگی و مطلوب بودن یا نبودن هر دو صفت یا یکی از آنها، می توان نسبت به تعیین روش اصلاحی قابل قبول برای انتخاب با حذف ژن های کنترل کننده در این صفات تصمیم مناسبی اتخاذ کرد. از این رو بالا بودن ضرایب همبستگی بین دو صفت احتمال قرار گرفتن ژن های کنترل کننده این دو صفت روی یک کروموزوم وجود دارد (Jafari, 2001).

منابع مورد استفاده

- Arghavani, A., Asghari, A., Sholrpour, M. and Mohammaddost Chamanabad, H.R., 2010. Genetic diversity in ecotypes of two *Agropyron* species using RAPD markers. Research Journal of Environmental Sciences, 4 (1): 50-56.
- Asghari, A., Jafari, A.A., Sholrpour, M., Mohammaddoust Chamanabad, H.R., 2011. Genetic variation between and within populations of *Agropyron gaertn* using RAPD markers. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 18 (2): 143-153. (In Persian)
- Biranvand, K., Jafari, A.A., Rahamani, E. and Chamani, M., 2011. Genetic variability of yield and morphological traits in several populations of two *Bromus* species (*B. tomentellus* and *B.persicus*). . Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 18 (2): 280-293. (In Persian)
- Che, Y.H. and Li, L.H., 2007. Genetic diversity of prolamines in *Agropyron mongolicum* Keng indigenous to northern China. Genet Resource Crop Evol., 54: 1145- 1151.
- Farshadfar, M. and Farshadfar, E., 2004. Genetic variation among different *Agropyron* species based on morphological and chemical indices. Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources, 8 (2): 243-251. (In Persian)
- Farshadfar, M., 2012. Genetic variability and karyotype analysis of some *Agropyron* species. Annals of Biological Research, 3 (3): 1515-1523.
- Griffiths, D.J., Lewis, H. and Bean, E.W., 1980. Problems of Breeding for Seed Production in Grass in Seed Production. Ed. P.D. Hebble Thwaite, Butterworth- Heinemann Ltd., UK, pp. 37-49.
- Hacker, J.B and Couny, T.L., 1997. Genetic variation in seed production and its components in four cultivars of the pasture Grass *Setaria sphace* late, Euphytica, 93: 271- 282.
- Jackson, J. E., 1991. Auser's Guide to Principal Components. Wiley, New York
- Jafari, A.A., 2001. Determination of genetic distance among 29 genotypes of perennial ryegrass (*Lolium perenne*) using cluster analysis of yield and morphological traits. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 6: 79-101. (In Persian)
- Jafari, A.A., 2005. Investigatio of variation and determination of genetic distance among 20 genotypes of annual ryegrass (*Lolium multiflorum*) using multivariate statistical methods. Pajouhesh & Sazandegi, 64: 78-83. (In Persian)
- Jafari, A.A., Bashirzadeh, A. and Heydari Sharifabad,

بین عملکرد بذر و وزن هزار دانه نشان دادند.

تجزیه به مؤلفه های اصلی را معمولاً قبل از تجزیه خوشهای انجام داده تا اهمیت نسبی متغیرهایی که در گروه - بندي ژنتوپیپ ها در تجزیه خوشهای نقش دارند مشخص گردد (Jackson, 1991). بنابراین از طریق مؤلفه های اصلی می توان به انتخاب ژنتوپیپ ها برای چند صفت مطلوب یا حذف برای چند صفت نامطلوب اقدام کرد. طبق نتایج تجزیه به مؤلفه های اصلی، مؤلفه اول را مؤلفه عملکرد و مؤلفه دوم مؤلف وزن هزار دانه نامگذاری شد . نتایج تجزیه خوشه ای بین جمعیت ها و تجزیه خوشه ای بین مناطق جغرافیایی از نظر پراکنش جغرافیایی کمک کرده که در این مطالعه مشاهده شد که جمعیت های جمع آوری شده از مناطق جغرافیایی مختلف در خوشه های م شابه قرار می گیرند و عکس نشان دهنده عدم وجود ارتباط بین تنوع ژنتیکی جمعیت ها با پخش جغرافیایی آنهاست که این نتیجه در چشم یکاله (Lolium multiflorum) توسط Jafari (2005) تأیید شد.

نتیجه گیری کلی

نتایج گروه بندي جمعیت ها بر اساس تجزیه خوشهای، تجزیه به مؤلفه های اصلی و فاصله ماها لانویس بین خوشه ها نشان داد که بیشترین فاصله ژنتیکی بین خوشه های ۲ و ۳ بدست آمد. بنابراین برای رسیدن به حداقل هتروزیس و در جهت اصلاح جمعیت های این گونه می توان از جمعیت های این دو خوشه به عنوان والدین همپرید در تولید واریته های ترکیبی استفاده کرد، همچنین با توجه به بالا بودن عملکرد بذر و علوفه در جمعیت زنجان ۴۸۷، توصیه می شود تا از این جمعیت برای ادامه تحقیقات و تکثیر بذر برای بهبود و احیاء مراعع استفاده شود . به طور کلی نتیجه گیری شد که صفات مورفولوژیکی حاوی اطلاعات مهمی برای حفاظت و بهره برداری از ذخایر ژنتیکی می باشند و از طریق آنها می توان در برنامه های به نژادی گیاهی در آینده استفاده کرد.

- and Genetic Research, 16 (2):247-253. (In Persian)
- Rahmani, E., Jafari, A.A. and Hedaiati, P., 2007. Seed and hay production in 10 ecotypes of mountain Rye (*Secale montanum*) in cold-temperate territory of northern Lorestan. Iranian Journal of Range and Desert Research, 13 (3): 172-185 (In Persian)
 - Salehi Shanjani, P., Jafari, A.A. and Jahanbaz, R., 2015. Investigation of genetic variation among crested wheatgrass species base of agronomical traits and total leaf protein. Journal of Rangeland Science, 5 (3): 165-180.
 - Salehi Shanjani, P., Jafari, A.A., Calagari, M. and Mohamad Esmaeeli, M., 2014. Genetic diversity and geographic relationship among 18 *Agropyron desertorum* populations using total Proteins. Journal of Plant Research, 27 (2): 243-255. (In Persian)
 - Setavarz, H. 2005. Study of genetic variation for seed and yield components in parents and half-sib family of *Festuca arundinacea*. M.Sc. thesis. Plant Breeding Department, Faculty of Agriculture, Islamic Azad University Borujerd Branch. (In Persian).
 - Seyed Mohammadi S. A., Jafari A.A., Seyed Mohammadi, N., Khayat, M. and Motagh, M., 2011. Study of relationship between forage yield and morphological characteristics of *Agropyron desertorum* genotypes. Crop Physiology Journal, 2 (8): 71-81. (In Persian)
 - Taghizadeh, R., Jafari, A.A., Imani, A.A., Asghari, A. and Choukan, R., 2011. Investigation of genetic variability in iranian populations of desert wheatgrass (*Agropyron desertorum*) on morphological and RAPD markers. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 19 (1): 85-100. (In Persian)
 - Vogel, K.P., Reece, P.E. and Lamb, J.F.S., 1986. Genotype and genotype x environment interaction effects for forage yield and quality of intermediate wheat grass. Crop Science, 26: 653- 658.
 - Wilkins, P.W., 1985. Breeding for dry matter yield in perennial ryegrass by wide hybridization and recurrent selection proceeding of the 11th EUCARPIA Fodder crops selection Meeting. Savalo Sweden, PP. 25-30
 - H., 2003. Evaluation of seed yield and yield components in 29 cultivar and ecotype of *Dactylis glomerata*. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 10: 91-129. (In Persian)
 - Jafari, A.A., Madah Arefi, H. and Abdi, N.A., 2001. Initial assessment for ploidy levels and maturity effects on productivity in 29 genotypes of perennial ryegrass (*Lolium perenne*). Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 5: 125-157. (In Persian)
 - Jafari, A.A., Seyed Mohammadi, A.R. and Abdi, N.A., 2007. Study of variation for seed yield and seed components in 31 genotypes of *Agropyron desertorum* through factor analysis. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 15 (3): 211-221. (In Persian)
 - Javadi, H. and Hesamzadeh-Hejazi, S.M., 2014. Karyological studies on different populations of several species of *Agropyron* in natural resource gene bank. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 22 (1): 67-78. (In Persian)
 - Karimzadeh, J., Monirifar, H., Abdoli Ghazijahani, A. and Razban Haghghi, A., 2012. Grouping of *Agropyron tauri* populations based on morphological traits. Iranian Journal of Range and Desert Research, 19(4): 693-702 (In persian)
 - Lamb, J.F.S., Vogel, K.P, and Reece, P.E., 1984. Genotypes and genotype x environment Interaction effects on forage yield and quality of crested wheatgrass, Crop Science, 24: 559-564.
 - Mantel, N., 1967. The detection of disease clustering and a generalized regression approach. Cancer Research. 27: 209-220.
 - Mohammadi, R., Khayam Nekouei, S.M., Mirlouhi, A.F. and Razmjou, Kh., 2006. Investigation of genetic variation in tall wheat grass (*Agropyron elongatum*) populations. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research, 14 (1): 15-24. (In Persian)
 - Rafezi, A., Farshadfar, M. and Farshadfar, E., 2008. Investigation of intre-species variation in *Agropyron elongatum* L. using biochemical marker. Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding

Variation of yield and morphological traits in several Iranian populations of *Agropyron pectiniforme*

A.A. Jafari^{1*}, M. Faraji, S. Nakhjavan and S. Afkar

1*- Corresponding author, Prof., Research Institute of Forests and Rangelands, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Tehran, I.R. Iran., E-mail: aaajafari@rifr-ac.ir

2- M.Sc. Student, Islamic Azad University- Borujerd Branch, Borujerd, I. R. Iran

3- Asist. Prof., Islamic Azad University- Borujerd Branch, Borujerd, I. R. Iran

4- Asist. Prof., Payame Noor University- Lorestan Branch, Khorramabad, I. R. Iran

Received: 13.01.2017 Accepted: 15.04.2017

Abstract

Agropyron pectiniforme having moderate to high yield and quality traits is cultivated for pasture regeneration and forage production in rangelands of Iran. In order to study genetic variability in *Agropyron pectiniforme* based on morphological traits, 16 populations were examined in the field trial using a complete block design with three replications during 2004-2005 in Karaj, Iran. Data were collected on heading date, plant height, tiller number, spike length, forage yield, seed yield and thousand grain weights. Results showed significant differences between the populations for all of the recorded traits ($P \leq 0.01$). Populations Zangan-487, Tabriz-707 and Gorgan-7565 with averaged values of 96 to 119 g/plant and 25 to 33 g/plant had higher forage and seed production, respectively. Among them, Zangan-487 had early maturity date and Tabriz-707 had higher seed thousand grain weights. Phenotypic correlation between forage and seed yield was positively significant ($P < 0.01$). Both traits positively correlated to plant height, tiller number and spike length. The populations were classified into three groups based on cluster analysis. Cluster number 1 contained populations with late maturity and moderate yield. The populations in cluster 2 had higher forage and seed production and populations in cluster 3 were early maturity and low productivity. Distance between the clusters were assessed using principal components analysis (PCA) and Mahalanobis Distance. Result showed higher genetic distance between clusters 2 and 3. It was suggested to use populations located in the separate clusters for improving composite varieties. The population Zangan-487 having higher both forage and seed yield was introduced as promising population for future research. Result of mantel correlation test between population's geographical origin and matrix genetic distance of morphological traits was not significant. This finding indicated a lack of association between genetic variation and their geographic distribution. It was concluded that morphological traits provide important information for the genetic conservation and utilization of future breeding programs in *A. pectiniforme*.

Key words: *Agropyron pectiniforme*, Cluster analysis, Genetic variation, morphological traits